

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydning for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! — Tove Rutle – lagleder

Je suis Charlie – Je suis les misérables

BERGEN 11.1.2015: Det er en helg i ettertanke: 20 mennesker i Paris er drept, blant dem et dusin journalister og forsvarere av ytringsfrihet, fire med jødisk identitet på handletur, og tre utstøtte med et uforsonlig hat mot oss som forsvarer demokrati og meningsmangfold. Hva er grunnen til at medmennesker kan utvikle dette voldsomme hatet mot oss? Vil vi noensinne finne det ut? Har det noen hensikt å stille spørsmålet?

Det er lett å bli selvgod og prektig i vår avsky mot forbryterne. Men kan forbrytelsene si noe om majoritetskulturen? Har vi skapt en ny underklasse av unge mennesker, mange med fremmedkulturell bakgrunn, som samfunnet ikke har plass til? Der den humanistiske godheten oppleves som en hån og et dogmatisk hykleri fra velferdsytende og likegyldige funksjonærer. Der situasjonen oppleves som prekær og desperat for et voksende «prekariat» som ser på det vellykkede «meritokrati» med

voksende avsky. Der kravet om å tåle karikaturer av religiøse identitetssymboler oppleves som grovt sårende fordi den sekulære «velferdsstatskirken» ikke har noen forgrunnsfigurer som lar seg karikere. Den baserer seg på en dogmatikk som er allemannseie og derfor umulig å identifisere.

I stedet for mothat og antipati vil jeg anbefale en kombinasjon av tydelig avstandtaken og selvransakelse. Vi må ta inn over oss at den sekulære kontrakt med de troende kan trenge justeringer og reforhandling. Der vi fremmer demokratiske verdier som viktig fundament, men gjør det tydelig at flertallets «sannhet» ikke er et absolutt dogme. Der vi gjør det klart at vi forstår de troendes samvittighetforpliktelse overfor naturens og det guddommeliges begrensninger, men samtidig inviterer til demokratisk dialog om lover og regler som også gir plass til avvik. Vi må ha plass til alle, og vår toleranse er arrogant og hyklerisk hvis vi

ikke evner en sårbar selvransakelse der vi er villig til å lytte og lære av den andre. Piet Hein setter ord på dette på en god måte:

5. juni tanke

*Sandheden gror i det brogede spil,
hvori samtlige synspunkter kives.*

*Tro ikke sandhedsapostle som vil
at bare een tro ska ku trives.*

*Med sandheden står det så underligt
til, at den ikke kan overdrives*

PIET HEIN

Diktsamlingen: *Lad oss blive mennesker*

I fantasien deltar jeg i kveldens demonstrasjon i Paris under banneret: Je suis Charlie – Je suis les misérables.

Til lyrikksafetten i *Utposten* nr 3/2015 utfordrer jeg Esperanza Diaz.

Hilsen fra

EIVIND MELAND

Terrorhandlingene i Paris i januar 2015 avstedkom en rekke markeringer for ytringsfrihet og for å hedre ofrene, både i Frankrike og andre land. Den største ble sørgemarsjen fra Place de la Republique (bildet) til Place de la Nation i Paris søndag 11. januar, der anslagsvis over tre millioner mennesker deltok.

FOTO: OLIVIER ORTELOPA

